

Κοίμησις της Θεοτόκου

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Κοίμηση της Θεοτόκου - Τοιχογραφία καθολικού Ι.Μ. Βατοπαιδίου (1312 μ.Χ.)

Εορτάζει στις 15 Αυγούστου εκάστου έτους.

Όπως είναι γνωστό, επάνω από το Σταυρό ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, έδωσε εντολή και την Παναγία μητέρα του παρέλαβε ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής στο σπίτι του, όπου διέμενε μαζί με τον αδελφό του Ιάκωβο και τη μητέρα του Σαλώμη, συγγενή της Θεοτόκου. Όταν δε ήλθε η στιγμή να τελειώσει την επίγεια ζωή της, άγγελος Κυρίου (η παράδοση λέει ότι ήταν ο Αρχάγγελος Γαβριήλ) της το έκανε γνωστό τρεις μέρες πριν.

Η χαρά της Θεοτόκου υπήρξε μεγάλη, διότι θα συναντούσε το μονογενή της Υιό και Θεό όλων των ανθρώπων. Πήγε, λοιπόν, και προσευχήθηκε στο όρος των Ελαιών, όπου συνήθιζε να προσεύχεται και ο Κύριος Ιησούς. Έπειτα, γύρισε στο

σπίτι του Ιωάννη, όπου έκανε γνωστή την επικείμενη κοίμηση της.

Η παράδοση αναφέρει ότι την τρίτη ημέρα από την εμφάνιση του αγγέλου, λίγο πριν κοιμηθεί η Θεοτόκος, οι Απόστολοι δεν ήταν όλοι στα Ιεροσόλυμα, αλλά σε μακρινούς τόπους όπου κήρυτταν το Ευαγγέλιο. Τότε, ξαφνικά νεφέλη τους άρπαξε και τους έφερε όλους μπροστά στο κρεβάτι, όπου ήταν ξαπλωμένη η Θεοτόκος και περίμενε την κοίμηση της. Μαζί δε με τους Αποστόλους ήλθε και ο Αρεοπαγίτης Διονύσιος, ο Άγιος Ιερόθεος ο διδάσκαλος του Διονυσίου, ο Απόστολος Τιμόθεος, και οι λοιποί θεόσοφοι Ιεράρχες.

Όταν κοιμήθη, με ψαλμούς και ύμνους την τοποθέτησαν στο μνήμα της Γεσθημανή. Επειδή, κατά θείαν οικονομίαν, ένας από τους Αποστόλους (ο Θωμάς όπως λέει η παράδοση) δεν ήταν παρών στην κηδεία της Θεομήτορος, ζήτησε να ανοιχτεί ο τάφος ώστε να προσκυνήσει και αυτός το Σώμα της Θεοτόκου.

Έτσι, μετά από τρεις ημέρες, άνοιξαν τον τάφο και έκπληκτοι διαπίστωσαν ότι η Παναγία αναστήθηκε σωματικά και ανελήφθη στους ουρανούς. Και βέβαια, όλη η ανθρωπότητα, με ευγνωμοσύνη για τις πρεσβείες της στο Σωτήρα Χριστό, αναφωνεί: «Χαίρε, ώ Μήτηρ τής ζωής».

Άπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ύχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ύχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου, ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, καὶ λογισμὸν ἀκαταίσχυτον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Μεγαλυνάριον

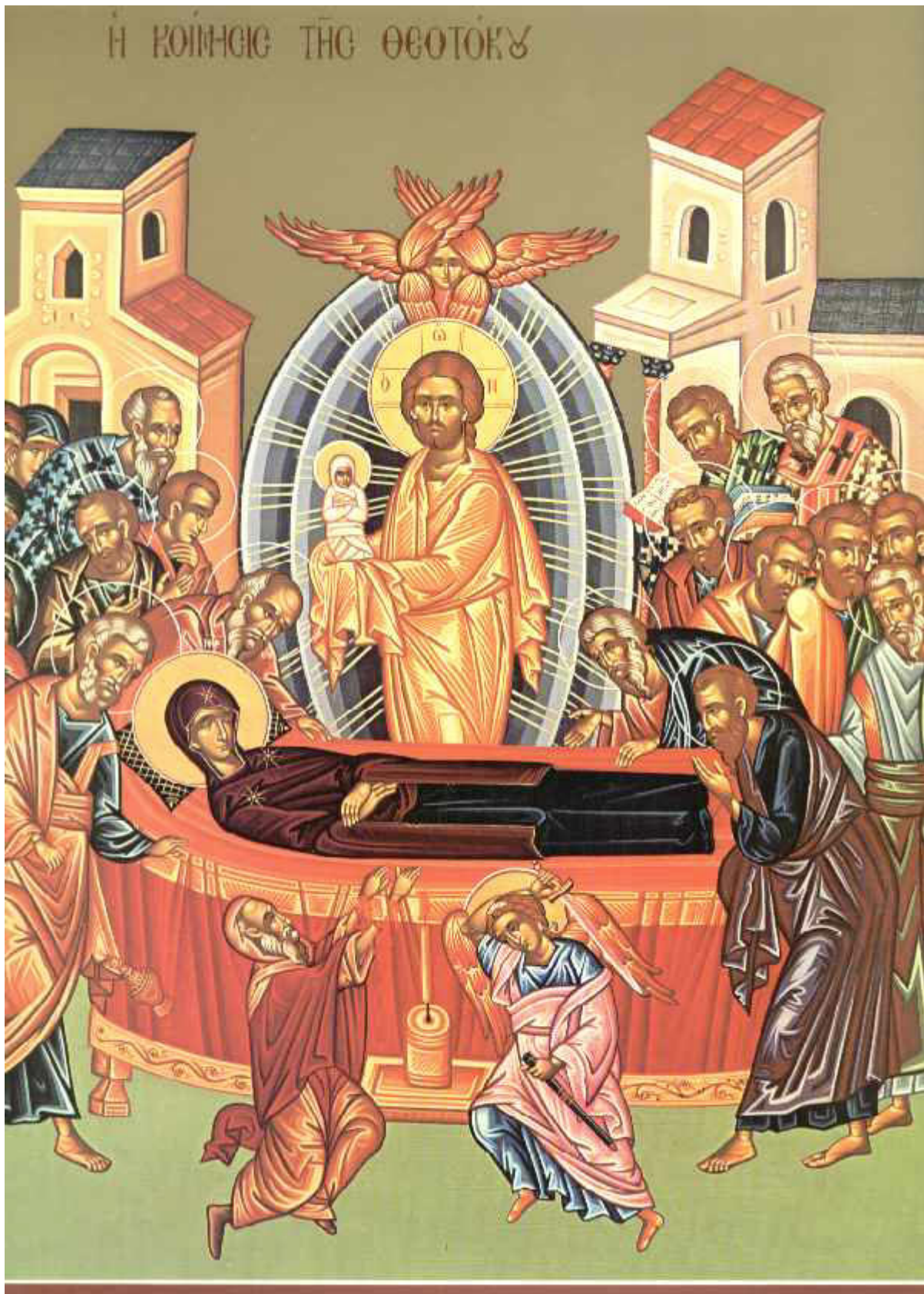
Παρέστης Παρθένε ἐκ δεξιῶν, τοῦ Παμβασιλέως, ὡς Βασίλισσα τοῦ παντός, περιβεβλημένη, ἀθανασίας αἴγλην, ἀρθεῖσα μετὰ δόξης, πρὸς τὰ οὐράνια.

Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,

Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.

Ζῆ ἀεὶ Θεομήτωρ, κἂν δεκάτη θάνε πέμπτη.

Ἡ ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Κοίμησις της Θεοτόκου

Κοίμηση της Θεοτόκου - Θεοφάνης ο Έλληνας (1392 μ.Χ.)

Κοίμηση της Θεοτόκου

Κοίμηση της Θεοτόκου - Δομήνικος Θεοτοκόπουλος (El Greco) 16ος αι. μ.Χ. - Καθεδρικός Ναός Κοίμησης της Θεοτόκου Ερμούπολη - Σύρος

Κοίμηση της Θεοτόκου - Ι.Ν. Ζωοδόχου Πηγής, Λαρίσης (www.panagialarisis.gr)

Κοίμηση της Θεοτόκου - Φορητή εικόνα Ι.Μ. Βατοπαιδίου, 15ος αι.

Κοίμηση της Θεοτόκου - Ψηφιδωτό από τη Μονή της Χώρας στην Κωνσταντινούπολη

Κοίμηση της Θεοτόκου

Κοίμηση της Θεοτόκου

Κοίμηση της Θεοτόκου - άγνωστος ζωγράφος κρητικού εργαστηρίου, δεύτερο μισό 15ου αιώνα μ.Χ.

Κοίμηση της Θεοτόκου - άγνωστος ζωγράφος από την Κρήτη, γύρω στο 1600 μ.Χ.

*Η Υπεραγία Θεοτόκος - Εικόνα από το
Αγιογραφείο της Μονής Βατοπαιδίου*

Εικονογράφηση του ύμνου «Επί Σοι Χαίρει», τέλη 16ου αιώνα μ.Χ., Γεώργιος Κλόντζας

Εικονογράφηση του ύμνου «Επί Σοι Χαίρει»

Εικονογράφηση του ύμνου «Επί Σοι Χαίρει»

Πηγή: saint.gr